

De økonomiske og administrative konsekvenser af dette lovforslag må ses i sammenhæng med forslag til lov om arbejdsmarkedsuddannelser, idet opgaverne, og dermed udgifterne, i henhold til den gældende lov om arbejdsmarkedsuddannelser med dette lovforslag vil blive delt på to love, jf. de indledende generelle bemærkninger til dette lovforslag.

Statens samlede udgifter til arbejdsmarkedsuddannelserne udgør i alt 2,6 mia. kr. på finansloven for 1993. Af de 2,6 mia. kr. udgør udgifter til deltagerstøtte ved arbejdsmarkedsuddannelserne ca. 1,1 mia. kr.

Selve uddannelsesreformen forudsættes at være udgiftsneutral.

Uddannelsesreformen har til hensigt at sikre en bedre samordning af den erhvervsrettede voksen- og efteruddannelsesindsats, således at der opnås en mere effektiv udnyttelse af ressourcerne til området.

Da der er tale om en meget stor reform på arbejdsmarkedsuddannelsesområdet, må der forventes en vis overgangsperiode, før effektiviseringen slår fuldstændigt igennem, men det må forventes, at der på lidt længere sigt opnås en både kvalitativt bedre og kvantitativ større uddannelsesaktivitet for de givne ressourcer.

Forslaget vil medføre en forenklet udvalgsstruktur. Som konsekvens af forslaget skal Arbejdsministeriet sekretariatsbetjene uddannelsesrådet og det mindre antal erhvervsområdeudvalg, der vil blive oprettet. Den samlede administrative belastning til sekretariatsbetjening af de rådgivende udvalg forventes derfor at svare til i dag.

Forslaget indebærer bl.a., at der fremover kan udvikles kurser for offentligt ansatte. Forslaget forudsætter imidlertid, at denne udviklingsindsats varetages inden for de enkelte erhvervsområdeudvalgs rammer og inden for de nuværende samlede ressourcer.

Forslaget indebærer desuden en forenkling af godtgørelsesreglerne, således at alle kursister fremover vil få den samme godtgørelsessats, svarende til maksimale dagpenge. Denne ændring formodes kun at medføre ubetydelige merudgifter til godtgørelser.

En betydelig del af reformen består af en økonomistyringsreform inden for arbejdsmarkedsuddannelserne. Økonomistyringsreformen i sig selv forudsættes udgiftsneutral, således at de nuværende omkostningsforhold for uddannelserne vil danne basis for fastsættelsen af takster og rammetilskud.

Umiddelbart vil den samlede reform decentralisere væsentlige uddannelsesmæssige og økonomiske beslutninger til AMU-centrene, der forudsætter en styrkelse af skolernes ledelsesmæssige kapacitet i

bred forstand samt nyudvikling af administrative systemer.

Der forventes således udgifter på 25-30 mio. kr. på årsbasis fra reformens ikrafttrædelsesdato 1. januar 1994 til den administrative styrkelse af centrene. I finansåret (1993) op til reformens ikrafttræden forventes udgifter på ca. 10-15 mio. kr. til påbegyndelsen af den administrative styrkelse af centrene.

Herudover kommer engangsudgifter fordelt på 1993 og 1994 til nye administrative edb-systemer.

På længere sigt forventes decentraliseringen at medføre en aflastning af statens samlede administration af området. Under selve gennemførelsen af reformen er det imidlertid nødvendigt at fastholde de nuværende administrative ressourcer, idet der er tale om gennemførelse af et betydeligt reformkompleks.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1

Bestemmelsen beskriver AMU-centrenes virksomhed. AMU-centrene udfører gennem deres uddannelsesmæssige virksomhed en understøttende funktion i forhold til den teknologiske, samfundsmæssige og arbejdsmarkedspolitiske udvikling.

Bestemmelsens stk. 1 fastslår, at AMU-centrene er selvejende institutioner med vedtægter godkendt af arbejdsministeren. De hidtidige statskoler vil herefter overgå til at blive selvejende centre.

I bestemmelsens stk. 2 fastslås det, at centrene kan tilbyde uddannelser reguleret i henhold til anden lovgivning, f.eks. erhvervsuddannelser. Efter lov om almen voksenuddannelse kan Kulturministeriet godkende, at andre uddannelsessteder end voksenuddannelsescentre (VUC) kan tilbyde almen voksenuddannelse under visse nærmere fastlagte betingelser.

Bestemmelsens stk. 3 vedrører AMU-centrenes mulighed for – som hidtil – at udvikle og gennemføre andre uddannelser end de i stk. 1 og 2 nævnte.

Med henblik på at understøtte arbejdsmarkedspolitikken gennemfører centrene således særlige uddannelsesaktiviteter m.m. såvel i forhold til private som offentlige virksomheder, institutioner og myndigheder. Bestemmelsen vedrører bl.a. centrenes mulighed for at deltage i EF-projekter, og udvikle og gennemføre særlige, lokale eller specielt tilrettelagte uddannelsesforløb alene eller i samarbejde med andre institutioner, virksomheder m.fl., fx kommuner og voksenuddannelsescentre.

Efter bestemmelsens stk. 5 kan AMU-centrene – som hidtil – udøve aktiviteter, der er en forudsætning for eller en naturlig del af centrenes samlede opgavevaretagelse. Centrene udfører bl.a. markedsføring i ind- og udland, udøver systemeksport, kan